

kampagne, som jeg har været Vidne til i en Række Venstreblade. Jeg har overhovedet aldrig nogen Sinde været ude for en saadan Perfid som den, der har kendetegnet den Pressekampagne, der har været ført mod os 5 Konservative. Vi er blevet underskudt Motiver af den laveste Art, og der er blevet fortalt en Række positive Usandfærdigheder om os, kort sagt, vi er fra visse Venstreblades Side blevet behandlet paa en saadan Maade, at jeg ønsker, at hele det Agitationsnummer, som denne Venstrepressen har skabt sig, kan forsvinde og blive til ingenting.

Det er disse Ting, der gør, at jeg i dette Øjeblik af politiske Grunde ændrer min tidligere Afstemning og gaar ind paa den Affattelse, som Fællesudvalget har givet Invalidere Lovforslaget, men jeg vil gerne bemærke, at hele denne Afslutning paa Invalidere Lovdiskussionen efter mit Skøn ikke er egnet til at hæve det parlamentariske Livs og Rigsdagens Anseelse. Jeg bemærker det saa meget mere, som vi alle sammen er under Indtryk af de i højeste Grad upassende og alvorlige Begivenheder, der har fundet Sted i Gaar og i Dag her i Rigsdagen, Begivenheder, som jeg allerede i de mellemtiliggende Timer har haft Lejlighed til at drøfte med forskellige Mennesker udenfor Rigsdagen, og jeg nærer ingen Tvivl om, at det er en almindelig Opfattelse hos alle de Mennesker, der ikke sidder indenfor disse Mure, at det, der er sket her i Rigsdagen, eller rettere sagt ikke er sket, er et tydeligt Bevis for, at en Opretholdelse af de parlamentariske Principper i deres nuværende Form i hvert Fald ikke vil være til Gavn for Landet.

Mathilde Hauschultz: Naar jeg tager Ordet paa dette Tidspunkt af denne Sags Behandling, er det for at motivere min Afstemning.

Det ærede Medlem Hr. Holstein prøvede at fiske i rørt Vand og mente, at der var øvet et Pres paa i hvert Fald bl. a. mig dels af den højtærede Sundhedsminister dels fra mit Partis Side. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at denne Fiske i rørt Vand faar han ingen som helst Glæde af, hvad mig angaar, for den Stilling, jeg nu indtager, har jeg indtaget lige fra det første Øjeblik, og jeg skal forklare Tinget og bl. a. det ærede Medlem, hvorfor jeg har indtaget denne Stilling.

Principielt er jeg absolut af den Opfattelse, at Invalideforsikringsloven, der jo

har knæsat Forsikringsprincippet, ikke kan ændres i Princippet. Jeg mener, at der ikke vil kunne røres hverken ved de nuværende Invalidere eller ved de løbende Forsikringer. Men naar jeg i Tinget gennem mine Afstemninger har forfægtet Standpunktet med Hensyn til de nuværende Invalidere, saa er det, fordi jeg vilde prøve paa at faa oplyst, hvorledes Retsstandpunktet stod her i Tinget, og at jeg ikke har forfægtet Standpunktet med Hensyn til de løbende Forsikringer, skyldes udelukkende det Forhold, at jeg har følt, at jeg med Hensyn til de løbende Forsikringer havde en ensom Stilling her i den danske Rigsdag, idet man fra anden Side drog Skellet mellem dem, der er Invalidere, hvad enten de har faaet tilkendt Invalidere rent eller ikke, og de løbende Forsikringer. Af den Grund har jeg kun forfægtet mit Standpunkt med Hensyn til de nuværende Invalidere. Spørgsmaalet om Rentenyderne blev imidlertid løst ved Afstemningen ved anden Behandling og senere, medens de, der er Invalidere, men endnu ikke har faaet tilkendt nogen Invalidere rent, gled ud. Denne Forskel er ganske inkonsekvent, da de efter min Mening absolut maa følges ad, men da Forslaget, som Stemmerne nu en Gang ligger med Hensyn til dette Spørgsmaal, kan løbe Fare for at blive stemt ned, saaledes at vi staaar tilbage med den nu bestaaende Invalideforsikringslov og slet ikke vil faa det store Stridsspørgsmaal, som jo en Gang er kastet ind i Folkets og Rigsdagens Bevidsthed, afgjort, vil jeg stemme for Flertallets Indstilling.

Nu vil jeg mene, at Rigsdagen ikke i Almindelighed skal vedtage Love, hvorom der staaar Diskussion og hersker Tvivl, som eventuelt kan faa juridiske Konsekvenser, man ikke kan overse, for at faa et Spørgsmaal underkastet Højesterets Afgørelse. Jeg mener, at Ansvarer maa ligge hos os som Lovgivere, vi kan ikke skubbe det fra os og lægge det over paa Domstolene, det er os, det tilkommer at dømme i denne Sag. Men som Forholdene nu en Gang er kommet til at ligge her i Rigsdagen, vil Afstemningen jo ogsaa kunne komme til at løbe ud i, at Mindretallets Indstilling vedtages, og i dette Tilfælde vil Spørgsmaalet alligevel komme for Højesteret. Saa siger jeg som saa: Lad saa hellere hele Spørgsmaalet under eet komme til Behandling ved Højesteret; hvorfor drage det Skel mellem de Mennesker, der nu nyder Renten, og de Mennesker, som er Invalidere nu, men endnu ikke har oppe-